

oblasti přestupků proti církevním zákonům; c) spory vzniklé na základě výkonu správní moci. Pokud jde o jejich pravomoc, člení se církevní soudy na: soudy prvního stupně (soud diecézní, jemuž předsedá soudní vikář jmenovaný biskupem); soudy druhého stupně (pro odvolání se proti rozsudkům prvního stupně; takovým soudem může být např. soud metropolitní); soudy třetího stupně (Římská rota, Apoštolská signatura).

Církevní učitel

Katolická církev tímto titulem označuje teologa, který se vyznačuje pravověrností nauky, osobní svatostí a vynikající vědeckou prací. Na rozdíl od církevních otců se u církevních učitelů nevyžaduje podmínka starobylosti.

Církevní úřad

Jakékoliv služební pověření, trvale ustavené Božím nebo církevním zřízením k dosažení duchovního účelu. V obecném smyslu církevní úřad označuje službu, která je vykonávána pro společenství v rámci nějaké funkce. Její původ vyplývá buď ze zmocnění či zásahu Božího, jako je tomu v případě úřadu papeže či biskupů, nebo z moci církve, jako je úřad diecézního soudce či soudního vikáře. Z charakteristiky stálosti vychází zásada, že nejdří-

ve existuje úřad a pak jeho nositel, s tím, že úřad trvá, i když jeho nositel pomine. Uvedená charakteristika vylučuje, aby se čistě dočasná funkce považovala za církevní úřad. Úřad lze chápat ze dvou hledisek. Z hlediska *objektivního* jako souhrn funkcí, ze kterých sestává, čili z práv a povinností, které k němu patří. Tak například úřad církevního soudce zahrnuje úřední znalost skutečností k získání mravní jistoty o nich a právo rozhodnout, jak v daném případě uplatnit zákon. Z hlediska *subjektivního* se vztahuje k výkonu funkcí jeho samotného nositele, což může být fyzická nebo právní osoba.

Communio sanctorum

Termín má dva významy: společenství se svatými věcmi a společenství mezi svatými osobami. Společenství svatých je konekcí církev sama, kde i sebemenší čin milosrdenství blahodárně působí na všechny a kde každý hřích tomuto společenství škodí. Pouto *communio sanctorum* zahrnuje: církev bojující (všichni věřící putující po zemi, také hříšníci, i když se na ní nepodílejí plně), církev očišťující se (zemřelí, kteří dokončují své očištění) a církev vítěznou (blažení v ráji).

AKTUÁLNÍ INFORMACE

FARNÍ ZÁJEZD DO LITOMĚŘIC

ZRUŠENO

PODĚKOVÁNÍ ZA MISIJNÍ JARMARK

Při misijním jarmarku na Květnou neděli se vybralo **8 565,- Kč**. Všem dárcům i pomocníkům velice děkujeme.

O tom, kde peníze aktuálně pomáhají, a děkovný dopis od Salesiánů si můžete přečíst vzadu v kostele na speciální nástěnce.

R. Černošková

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 4. května 2023. Uzávěrka následujícího čísla: 18. května 2023. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 10 7. května 2023

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 8. 5. – 21. 5. 2023

8. 5.	Po	–	–	–		
9. 5.	Út	–	–	–		
10. 5.	St	–	–	–		
11. 5.	Čt	–	–	–		
12. 5.	Pá	KO	18.00	za Boží požehnání pro Marii, Ester a Vládu		<i>rytmika po mši májová pobožnost</i>
13. 5.	So	DD	13.30	na úmysl		
		KA	18.00	za uzdravení Marie Vlčkové		
14. 5.	Ne	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ				
		KO	08.30	za † Vladimíra Plachtu a rodiče		
15. 5.	Po	–	–	–		
16. 5.	Út	Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech				
		KO	18.00	za naše farní společenství		<i>po mši májová pobožnost</i>
17. 5.	St	KA	08.00	za † Štefana Koptíka		
18. 5.	Čt	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ				
		KO	18.00	za † Jaroslavu Pekárkovou, manžela a rodiče z obou stran		<i>po mši májová pobožnost</i>
19. 5.	Pá	KO	18.00	za Boží požehnání pro Míšu, Davida, Vojtu a Petru		<i>po mši májová pobožnost</i>
20. 5.	So	DD	13.30	na úmysl		
		KA	18.00	za † Gustava Zahradníka		
21. 5.	Ne	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ				
		KO	08.30	za †† rodiče Marii a Zdeňka a za †† Jiřinu a Vladimíra Novákovy		
		CH	15.00	na úmysl		

CÍRKEV BYLA V MINULOSTI LEPŠÍ

„V minulosti byla církev lepší“, slyšíme občas. Zidealizovaný pohled na minulost církve vede k zoufalé touze po něčem, co nikdy nebylo, a k hluboké frustraci z toho, co je právě nyní. Zanechává nás věčně nespokojenými a slepými k tomu, co Bůh koná dnes.

Do růžova zbarvené vzpomínky mají neblahé účinky

Mnoho z nás má tendenci dívat se na minulost růžovými brýlemi. Ať už jde o dávného přítele či přítelkyni, vzpomínky na naše slavná středoškolská léta, morální zásady předchozích generací nebo naše představy o rané církvi, máme sklon si všechno pamatovat jako mnohem lepší, než jaké to bylo.

V určité smyslu to je pozitivní. Kdo by taky chtěl trávit čas myšlenkami na minulá zranění a křivdy? Raději vzpomínám na dobré časy, než abych se zaměřoval na ty špatné. Jsem vděčný za to, že včerejší bolest si člověk často vybaví jen obtížně.

Naše do růžova zbarvené vzpomínky však mohou mít ale i neblahý účinek: mohou nám zastřít krásy přítomnosti. Mohou zkreslovat realitu. Mohou v nás vyvolávat nesvatou nespokojenost, kdy je pro nás každá sklenice poloprázdná a naše sny o budoucnosti nejsou ničím víc než touhou po neexistující minulosti.

Neříkej:

„Dny dřívější byly lepší než tyto“ (Kaz 7,10)

Viděl jsem, jak zromantizované vzpomínky ničí manželství. Znudění manželé a manželky na třídních srazech nebo na Facebooku znovu navazují kontakt se svými bývalými láskami. Podlehnou idealizovaným vzpomínkám na minulost, které se v porovnání s každodenní všedností zdají být nad míru přitažlivé. Naneštěstí vždy jako by zapoměli, proč ten starý vztah tehdy skončil. Obvykle si na to

zanedlouho vzpomenou, ale to už bývá příliš pozdě. Jsou polapeni v noční můře návratu do minulosti.

Také jsem viděl, jak neúnavná honba za idealizovanou minulostí vede lidi k tomu, že zanedbávají svou rodinu, své povolání odsouvají na vedlejší kolej a rozhazují peníze. Viděl jsem, jak rozdělují věřící lidi, ničí spokojenost a boží hodnoty, které by bylo možné předat jako odkaz. Možná právě proto autor knihy Kazatel napsal: „Neříkej: ‚Čím to je, že dny dřívější byly lepší než tyto?‘ To není moudré, ptáš-li se na to“ (Kaz 7,10).

Věděl to, na co tak rychle zapomínáme: Staré dobré časy jsou právě teď – nebo se jimi zanedlouho stanou.

Zoufalá touha po něčem, co nikdy nebylo

Nevím přesně, proč tomu tak je, ale se zánícenou vírou se často pojí horlivý idealismus a romantizující pohled na minulost. Na jednu stranu může být náš idealismus požehnaním. Zdravá dávka idealismu nás pohání ke změně. Odmítá fatalistickou odevzdanost a status quo. Motivuje houževnaté úsilí o to, co by mohlo a mělo být. Idealismus je motorem, který mění naše bláznivé sny ve skutečnost.

Na druhou stranu však může být prokletím. Pokud pramení z našeho nepřesného a příliš idealizovaného pohledu na minulost, může vést k zoufalé touze po něčem, co nikdy nebylo, a k hluboké frustraci z toho, co je.

Dřív bylo všechno lepší

Možná máte přátele, kteří si nikdy nevyčutnají přítomnost, protože si jsou jisti tím, že dřív bylo všechno lepší. Jsou jako chrti na závodní dráze, ženoucí se za vycpaným králíkem, kterého nikdy nechytí. Jejich nekonečné úsilí o dokonalé manželství, bezvadnou rodinu, ideální kariéru nebo perfektní církev je zanechává věčně nespokojenými.

Neustálá nespokojenost však není to nejhorší, co narůžovo obarvené vzpomínky vyvolávají. Je tu ještě něco mnohem horšího – cynismus, negativní a tvrdá kritika všeho a všech. Ostřížím zrakem vidí všechno, co není, jak má být, a je jako netopýr slepý vůči tomu,

co je hodno chvály. Náboženští představitelé Ježíšovy doby byli klasičtí cynici. Měli za sebou dlouhou minulost zabíjení proroků a pozdějšího budování pomníků na jejich počest.

Podle L. Osborna: *Kde farizejové udělali chybu*

KE DNI MATEK

Mateřství je povolání, které vzbuzuje strach. Začíná devíti měsíci tělesného nepohodlí, po němž následuje bolest, která je tak nesnesitelná, že si to lze jen stěží představit. Pak přicházejí po nějakých dvacet let vyčerpávající úkoly a nespočetná rozhodnutí, která mění život a představují zásadní životní náplň. Je bezpochyby obávané, náročné, ale přináší také naplnění.

Mateřství je zaměstnání, které obsahuje obrovské možnosti, pokud jde o prožívání spokojenosti. Mnohým ženám, které jsou matkami, působí velkou radost různé pohledy na činnost, kterou dělají. A jsou na to hrdé. A mnohé jsou nemálo překvapené tím, co všechno jim toto povolání dává. Vždyť se zabýváme činnostmi, které nejsou obecně považovány za aktivity přinášející potěšení nebo navozující pocit hrdosti. Neprodulujeme si mládí mladickou bezstarostností, ani se nezabýváme samy sebou. Nedostáváme diplomy, ocenění ani ohodnocení, nedosahujeme rekordů a nepřispíváme k posouvání hranic lidských znalostí. Nechodíváme do hospod, barů, restaurací a fitness, do muzeí, na koncerty, ani do divadel. Nevytváříme umělecká, literární ani hudební díla a necestujeme po světě. Nejsme živitelkami rodiny a nevypadá-

me nijak skvěle. A přesto tu je vtíravé uspokojení, skrytá radost z toho, co děláme, ono obecným představám se vzpírající hluboké vědomí, že všechno, co matky dělají, každyčké jejich gesto, přispívá k dobrému.

Mateřství nám navíc dává obrovskou svobodu, abychom si samy určily, jaké bude. Daleko více než jakékoli jiné zaměstnání nám umožňuje vyjádřit skrze něj a v něm svou osobnost. Nijak nás přitom neomezuje, ani nám to neznesitelně. Nemusíme se rozhodovat, zda se snažit zvděčit, nebo dávat v sázku úspěch. Jako matky můžeme být samy sebou a naplno prožívat své lidství. Náš vklad je nesmírně důležitý. Jsem si jistá, že mě mateřství tolik uspokojuje a naplňuje právě proto, že do něj hodně vkládám a skrze své mateřství rostu. Ne až po práci (protože, když je žena matkou, neexistuje pro ni „padla“). Pokud se však mateřství omezí na pěstování vlastního pohodlí a zjednoduší se na rozvážení dětí, ohřívání rybích prstů v mikrovlnné troubě a pouštění videa, nemůže být samozřejmě hodnotným zážitkem. Jak je tomu ve většině životních situací, také do mateřství se vyplatí investovat.

Podle Anny Melchiorové: *Mateřství*

KŘESŤANSTVÍ OD A DO Z

Církevní soudy

Jsou to orgány, jejichž prostřednictvím sbor biskupů s papežem, nikdy bez něho, vykonává v církvi soudní moc k ochraně práv soukro-

mých i společných. Církevní soudy rozhodují: a) spory, které se týkají věcí duchovních (víra, mravnost, svátosti, sliby) nebo s duchovními věcmi spojených (církevní statky); b) spory v